

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 4. septembra 2015. godine
Ref. br.:RK 840/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI36/15

Podnosilac

Sahit Ninaj

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda, Rev. br. 378/2014,
od 29. decembra 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija, i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Sahit Ninaj, sa prebivalištem u Prizrenu.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je rešenje Rev. br. 378/2014 Vrhovnog suda od 29. decembra 2014. godine, kojim je zahtev podnosioca za reviziju protiv rešenja CA. br. 611/2014 Apelacionog suda od 25. avgusta 2014. godine, odbačen kao nedozvoljen. Podnosilac zahteva tvrdi da je primio osporeno rešenje 30. januara 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti navedenog rešenja Rev. br. 378/2014 Vrhovnog suda, kojim podnosilac zahteva tvrdi da su mu povredena prava garantovana članom 21 [Opšta Načela], članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], članom 46 [Zaštita Imovine] i članom 54 [Sudska Zaštita Prava] Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6 [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 23. marta 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 21. aprila 2015. godine, predsednik Suda je odlukom GJR. KI36/15 imenovao sudiju Bekim Sejdiu za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom KSH. KI36/15, predsednik je imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
7. Dana 28. aprila 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 7. jula 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Na osnovu činjenica opisanih od strane podnosioca u zahtevu upućenom Sudu, podnosilac se, neodređenog datuma, obratio opštini Prizren sa zahtevom da mu poslednje navedena obezbedi i preda plac iz Fonda nepokretnosti Opštine, kao nadoknadu za njegovu kuću izgorelu tokom rata. Podnosilac zahteva, u nastavku, tvrdi da je lokacija gde se nalazila njegova kuća minirana. Podnosiocu zahteva, opština Prizren nije nikad odgovorila na njegov zahtev.

10. U nastavku traženog zahteva u prethodnom pasusu, 22. aprila 2009. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Prizrenu, kojom je tražio da mu opština Prizren nadoknadi nepokretnost u površini od 2 ari za izgradnju kuće.
11. Dana 18. novembra 2010. godine, Opštinski sud u Prizrenu (rešenje C. br. 280/09) odlučio je da obustavi postupak sa obrazloženjem da je parničar u svojstvu tužene opština Prizren i kao posledica toga, za zahteve protiv javnog organa kojima se traži novčana ili druga nadoknada, podnosilac zahteva treba da obezbedi kopiju spisa za Ministarstvo pravde.
12. Kao rezultat navedenog rešenja Opštinskog suda u Prizrenu, podnosilac zahteva je obavestio Ministarstvo pravde u vezi sa njegovom tužbom.
13. Dana 10. maja 2011. godine, podnosilac zahteva je u svojoj urgenciji upućenoj Opštinskom sudu u Prizrenu tražio od Opštinskog suda da zakaže sednicu za glavno razmatranje i istovremeno izjavio da je vrednost spora 3.100 evra, a ne 50 evra, kako je on naveo u svojoj tužbi podnetoj 22. aprila 2009. godine.
14. Dana 12. decembra 2013. godine, Osnovni sud u Prizrenu je (rešenje C. br. 280/09) utvrdio da je tužba podneta od strane podnosioca zahteva manjkava, jer ne sadrži potrebne elemente tužbe u skladu sa odredbama Zakona o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP). Kao posledica toga, Osnovni sud je vratio tužbu podnosiocu zahteva na dopunu i prepravku, tražeći od podnosioca zahteva da u roku od 3 (tri) dana precizira način nadoknade za nepokretnost za koju traži nadoknadu i identifikuje nepokretnost gde se nalazila njegova kuća.
15. U svom rešenju, Osnovni sud je između ostalog naveo da ako se tužba ne popuni i prepravi, onako kako se traži njegovim rešenjem, tada će se tužba odbaciti.
16. Kao rezultat navedenog rešenja, 23. decembra 2013. godine, podnosilac zahteva je Osnovnom sudu podneo podnesak sa dopunom tužbe. Što se tiče načina nadoknade nepokretnosti, podnosilac zahteva je tražio da mu kao nadoknadu za njegovu izgorelu kuću opština Prizren obezbedi plac iz Fonda nepokretnosti opštine Prizren, a nije identifikovao nepokretnost koju je tražio kao nadoknadu. Što se tiče identifikacije nepokretnosti gde se nalazila njegova izgorela kuća, podnosilac zahteva je izjavio da ova nepokretnost može da se identifikuje na osnovu veštačenja.
17. Dana 26. decembra 2013. godine, Osnovni sud u Prizrenu je (rešenje C. br. 280/2009) odbacio tužbeni zahtev podnosioca.
18. U svom rešenju, Osnovni sud u Prizrenu je ocenio da uprkos podnesku koji je podneo podnosilac zahteva 23. decembra 2013. godine, podnosilac nije prepravio i dopunio tužbu u skladu sa rešenjem od 12. decembra 2013. godine. Što se tiče načina nadoknade nepokretnosti, Osnovni sud je utvrdio da podnosilac zahteva nije precizirao način nadoknade nepokretnosti i nije identifikovao nepokretnost ili parcelu za koju traži nadoknadu.

19. Dana 22. januara 2014. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu na rešenje Osnovnog suda u Prizrenu. U svojoj žalbi, podnosilac zahteva tvrdi povredu parničnog postupka, nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava.
20. Dana 25. avgusta 2014. godine, Apelacioni sud je (rešenje Ca. br. 611/2014) odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio rešenje Osnovnog suda u Prizrenu C. br. 280/09 od 26. decembra 2013. godine.
21. U svom rešenju, Apelacioni sud je ocenio da podnosilac zahteva nije precizirao svoju tužbu kako je tražio Osnovni sud u Prizrenu. Dakle, prema Apelacionom sudu, tvrdnje podnosioca zahteva o pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja i pogrešnoj primeni materijalnog prava su neosnovane, jer se Osnovni sud u Prizrenu nije upustio u utvrđivanje činjeničnog stanja i nije imao mogućnost da primeni materijalno pravo, jer je Osnovni sud svoje rešenje doneo u skladu sa proceduralnim odredbama.
22. Dana 9. oktobra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu na navedeno rešenje Apelacionog suda.
23. Dana 29. decembra 2014. godine, Vrhovni sud je (rešenje Rev. br. 378/2014) odbacio zahtev za reviziju kao nedozvoljen.
24. Vrhovni sud je, pozivajući se na odredbe ZPP, utvrdio da revizija u ovoj pravnoj stvari nije dozvoljena, jer je vrednost predmeta spora, koju je podnosilac zahteva naveo u svom tužbenom zahtevu, a koja nije izmenjena ni podneskom za dopunu njegove tužbe, manja od vrednosti predmeta spora određene u odredbama navedenog zakona.

Navodi podnosioca

25. Kao što je navedeno, podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim rešenjem povredena prava garantovana članom 21 [Opšta Načela], članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], članom 46 [Zaštita Imovine] i članom 54 [Sudska Zaštita Prava] Ustava.
26. Podnosilac zahteva, u nastavku, tvrdi da su redovni sudovi svojim rešenjima povredili i njegovo pravo garantovano članom 6 EKLJP, jer njegova tužba nije uopšte razmotrena.
27. Podnosilac zahteva zaključuje, tražeći od Suda: *“Vraćanje u pređašnje stanje pre rešenja Rev. br. 378/2014, od 29.12.2014. godine, AC. br. 611/2014, od 25.08.2014. godine i C. br. 280/09, od 26.12.2013. godine jer bi se u takvom stanju mogao razmotriti moj tužbeni zahtev i doneti meritorna sudska odluka u Osnovnom sudu u Prizrenu.”*

Prihvatljivost zahteva

28. Kao prvo, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.

29. Sud uzima u obzir član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

30. Sud se poziva i na pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

(1) *Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:*

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) *Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:*

[...]

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili

[...]

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.

31. U svom zahtevu, podnosilac, između ostalog, tvrdi da mu je povređeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje, jer redovni sudovi, odbacujući njegovu tužbu kao nepotpunu i odbacujući njegov zahtev za reviziju kao nedozvoljen, nisu uopšte razmotrili njegovu tužbu.

32. S tim u vezi, Sud primećuje da je Osnovni sud u Prizrenu, nakon svog zahteva za dopunu i preciziranje tužbe podnete od strane podnosioca zahteva, odlučio da odbaci tužbu, jer tužba ne sadrži potrebne elemente tužbe, kako se traži odredbama ZPP. Kao rezultat žalbe podnosioca protiv gore navedenog rešenja, Apelacioni sud je potvrdio rešenje Osnovnog suda, utvrđujući da je Osnovni sud u Prizrenu doneo svoje rešenje primenjujući odgovarajuće odredbe materijalnog prava.

33. Pored toga, Sud, takođe primećuje da je Vrhovni sud, pozivajući se na relevantne odredbe procesnog prava, zahtev za reviziju podnosioca odbacio kao nedozvoljen, jer je vrednost predmeta spora, koju je podnosilac zahteva naveo u tužbi, a koja prema Vrhovnom sudu nije izmenjena ni podneskom za dopunu njegove tužbe, manja od vrednosti predmeta spora propisane u odredbama ZPP.

34. Međutim, podnosilac zahteva ne objašnjava i ne dokazuje kako su njegova prava i slobode garantovane Ustavom i EKLJP povređena, a posebno njegovo pravo na pravično i nepristrasno suđenje.

35. U tom smislu, Sud primećuje da se podnosilac zahteva ne slaže sa pravnom kvalifikacijom činjenica i primenom proceduralnih odredbi od strane redovnih

sudova. Pravna kvalifikacija činjenica i primenjiv zakon su pitanja koja spadaju u oblast zakonitosti.

36. U tom smislu, Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost), navodno počinjenih od strane redovnih sudova, osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
37. Sud dalje smatra da sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom postupaka okončanih pred redovnim sudovima, a posebno pred Vrhovnim sudom, nije dovoljna da podnosilac izgradi tvrdnju o ustavnoj povredi (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj: *Mezőtúr-Tiszazugi Vízgazdálkodási Társulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21). Kada se tvrde takve povrede Ustava, podnosilac zahteva treba da obezbedi obrazloženu tvrdnju i ubedljiv argument (Vidi slučaj: KI198/13, podnosilac zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 13. marta 2014. godine).
38. Dakle, Sud ne deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi i slučaj KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
39. Konačno, podnosilac zahteva nije podneo nijedan ubedljiv argument, koji će potvrditi da navodne povrede pomenute u zahtevu, predstavljaju povredu ustavnih prava (Vidi slučaj: *Vanek protiv Republike Slovačke*, br. 53363/99, odluka ESLJP o prihvatljivosti od 31. maja 2005. godine).
40. Na osnovu navedenih razloga, Sud zaključuje da činjenice iznete od strane podnosioca zahteva ni na jedan način ne opravdavaju njegovu tvrdnju o povredi ustavnih prava i podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio svoju tvrdnju.
41. Dakle, zahtev je očigledno neosnovan i shodno tome, neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36 (1), d) i (2), b) i d) Poslovnika, 4. septembra 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi